

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/15/2020
Identifikačné číslo spisu: 7017200343
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7017200343.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. v právnej veci žalobcu: WANES s.r.o., Vstupný areál U. S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 579 220, právne zastúpený: NOVICKÝ advokátska kancelária s.r.o., Františkánska 5, 040 01 Košice, IČO: 47 197 919, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 193669/2017 zo dňa 01.03.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8S/17/2017 zo dňa 11.04.2019, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8S/17/2017 zo dňa 11.04.2019 m e n í tak, že rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 193669/2017 zo dňa 01.03.2017 v spojení s rozhodnutím mesta Košice č. B/2014/025515/B/2014/00226961-09 zo dňa 04.11.2014 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi proti žalovanému p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 193669/2017 zo dňa 01.03.2017, ktorým žalovaný ako správny orgán druhého stupňa potvrdil rozhodnutie Mesta Košice č. B/2014/025515/B/2014/00226961-09 zo dňa 04.11.2014, ktorým správca dane podľa ustanovenia § 99 ods. 1, 2 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a

drobné stavebné odpady (ďalej aj „zákon o miestnych daniach“) vyrubil žalobcovi daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie 2011 v sume 7.524,25 eura.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že podstata žalobných dôvodov uplatnených pred správny súdom spočívala v tvrdení, že podľa žalobcu mesto Košice nebolo správcom dane z nehnuteľností na rok 2011 vo vzťahu k nehnuteľnostiam vlastneným žalobcom podľa zápisu na LV č. XXXX ku dňu 01.01.2011 (t.j. dátumu rozhodujúcemu pre určenie príslušnosti správcu dane pre daň z nehnuteľností) a tieto patrili do katastrálneho územia Q. a správcom dane bola obec Sokolany. Pri svojej argumentácii vychádzal z toho, že nebol preukázaný opak skutočností zapísaných na označenom liste vlastníctva a údaj o katastrálnom území, v ktorom sa predmetné nehnuteľnosti nachádzajú bol pre neho záväzný. Obec Sokolany vydala platobný výmer o vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2011

(podľa § 3 ods.10 písm. a/ zákona o správe daní a poplatkov) a žalobca si svoju daňovú povinnosť následne splnil tým, že daň z nehnuteľností zaplatil.

3. Názor žalobcu bol založený na právnych účinkoch rozhodnutia Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007, ktoré potvrdil rozsudkom Krajský súd v Košiciach sp. zn. 6Sp/18/2007-29 dňa 22.11.2007. Rozhodnutím Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 došlo k určeniu priebehu hranice medzi obcou Sokolany a mestom Košice - mestskou časťou Šaca a priebehu hranice medzi katastrálnymi územiami Q. a I.. Podkladom bol geometrický plán č. 16/2007 spoločnosti Geotop, s.r.o., overený Správou katastra Košice 10.05.2007. Týmto sa zmenil priebeh hranice katastrálneho územia dotknutých nehnuteľností žalobcu zapísaných na LV č. XXXX, v kat. úz. Q..

4. Správny súd naopak nedospel k záverom, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 193669/2017 zo dňa 01.03.2017 a platobný výmer mesta Košice č. B/2014/025515/B/2014/00226961-09 zo dňa 04.11.2014 sú nezákonné. Nestotožnil sa so žalobcom v jeho argumentoch o nesprávnom právnom posúdení veci a po preskúmaní obsahu rozhodnutí správnych orgánov konštatoval, že obe preskúmané rozhodnutia sú zrozumiteľné a odôvodnené.

5. Správny súd vychádzal zo znenia výroku nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 (ďalej aj „nález Ústavného súdu SR“), ktorý zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo 43/08 zo dňa 29.10.2008 (ďalej aj „uznesenie Najvyššieho súdu SR“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR v tomto konaní odmietol odvolanie mesta Košice proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach

sp. zn. 6Sp/18/2007-29 dňa 22.11.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007, upravujúce priebeh hranice katastrálnych území. Ústavný súd konštatoval vo výroku nálezu Ústavného súdu SR porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods.1, 2 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením Najvyššieho súdu SR sťažovateľa, ktorým bolo mesto Košice. Zrušením uznesenia Najvyššieho súdu SR nenadobudol právoplatnosť ani rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22.11.2007, ktorý rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007 potvrdil, ani samotné administratívne rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007, upravujúce priebeh hranice katastrálnych území, zakladajúce určenie príslušnosti správcu dane, založené rozhodnutím Katastrálneho úradu v Košiciach sp.zn. H-2/97/d-Bj z 20.06.2007.

6. Podľa právneho názoru správneho súdu z nálezu Ústavného súdu SR okrem iného vyplynulo, že rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007, ktorým bol určený priebeh hranice medzi obcou Sokolany a mestom Košice - mestskou časťou Šaca, v ktorom leží jeho zdaňovaná nehnuteľnosť, prešlo opäť z k. ú. Q. do k. ú. A. - mestskou časťou V. na podklade nálezu Ústavného súdu SR a nie zápisom č. Z-2935/2011 dňa 28.04.2011, a to v rozhodujúcom čase pre určenie príslušnosti správcu dane z nehnuteľností za rok 2011, t.j. ku dňu 01.01.2011.

7. Pre rozhodnutie v tejto veci správny súd považoval za podstatnú tú skutočnosť, že ku dňu 01.01.2011 označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu zapísané na LV č. XXXX patrili do katastrálneho územia mesta A. v dôsledku nálezů Ústavného súdu SR.

8. Ako nedôvodnú hodnotil správny súd námietku žalobcu, že skutočnosti vyplývajúce z nálezů Ústavného súdu SR zo dňa 27.10.2010 nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie opaku údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXXX. Ústavný súd SR sa síce nezaoberal meritom veci, t.j. tým, ako má byť určená hranica medzi katastrálnymi územiaťmi I. a Q., a do ktorého katastrálneho územia patrí sporné územie. Za takéhoto stavu posudzovanie námietky týkajúcej sa záväznosti nálezů Ústavného súdu SR vo vzťahu k žalobcovi bolo aktuálne.

9. Správny súd za takéhoto skutkového a právneho stavu považoval za dôvodné ďalšie námietky žalobcu, napr. že žalobca odvieľol daň z nehnuteľností na rok 2011 v prospech obce Sokolany, pretože plne platí aj v tejto situácii judikatúra Najvyššieho súdu SR (rozsudok sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011), v zmysle ktorej v záujme zachovania právnej istoty ako základného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane, ktorí spravujú daň totožného druhu (v tomto prípade daň z nehnuteľností) zdaňovali totožný predmet dane a aby obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane (dane z nehnuteľností) v prospech každého z nich za identický predmet dane v tom istom zdaňovacom období. Pre trvalú aktuálnosť tohto je potrebné dodať, čo bolo konštatované o právnej povahe poznámky v katastrálnych operátoch a jej vyvrátiteľnosti spôsobenej nakoniec „základným“ nálezom Ústavného súdu SR z roku 2010, ktorý tiež potvrdzuje, že preukázaním vyvrátiteľnej právnej domnienky v posudzovanom probléme už nemožno hovoriť ani o porušení právnej istoty žalobcu a zásad platných v právnom štáte.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ zastával názor, že v predmetnom konaní došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pretože na poslednom pojednávaní pred konajúcim súdom dňa 11.04.2019 predložil žalovaný niekoľko listinných dôkazov, ktorých kópie neboli dané sťažovateľovi a bola mu aj odňatá možnosť sa k nim vyjadriť a následne predniesť záverečnú reč.

12. K predloženému dôkazu, a to rozhodnutiu o určení súpisného čísla zo dňa 11.07.2011 uviedol, že v žiadnom prípade nemohol mať na základe tohto dokumentu z júla 2011, v januári 2011 vedomosť o nálezě Ústavného súdu SR a o zmene katastrálnej hranice.

13. Žalovaný na ústnom pojednávaní tiež uviedol, že vo Vstupnom areáli U.S. Steel sídlia aj iné poprepájané spoločnosti, ktoré zastupuje právny zástupca sťažovateľa. Sťažovateľ nadobudol nehnuteľnosť od spoločnosti VARIAKOV a.s. a v tejto súvislosti považoval žalovaný za preukázané, že sťažovateľ vedel o zmene katastrálnej mapy v prospech mesta Košice. Sťažovateľ tieto tvrdenia poprel. Sťažovateľ síce kúpil nehnuteľnosti od spoločnosti VARIAKOV a.s., avšak nebol z jej strany nijakým spôsobom informovaný o skutočnostiach súvisiacich so zmenou katastrálnej hranice. Samotnú nelogickosť argumentácie žalovaného preukazuje aj fakt, že kúpna zmluva je zo dňa 09.11.2010, pričom nález Ústavného súdu SR bol vyhlásený 27.10.2010 a nebolo možné ani predpokladať, aké problémy tento nález prinesie v aplikačnej praxi.

14. Sťažovateľ argumentoval, že nález Ústavného súdu SR nebol meritórnym rozhodnutím, ktorým by došlo k zmene katastrálnej hranice a nestotožňuje sa s právnym záverom konajúceho súdu, že predmetným nálezom by malo dôjsť k vyvráteniu hodnovernosti a záväznosti údajov katastra

nehnutelností aj vo vzťahu k sťažovateľovi ešte pred vykonaním zápisu predmetnej zmeny v katastri nehnuteľností. Sťažovateľ ako súkromno-právny subjekt rešpektoval údaje uvedené a zapísané v katastri nehnuteľností a v dobrej viere zaplatil daň obci Sokolany, ktorá mu v súlade so zákonom ako správca dane vyrubila daň z nehnuteľností. Na základe nálezu, o ktorom sťažovateľ ani nemal vedomosť, keďže nebol účastníkom konania, nemohol svojvoľne zaplatiť daň inému, podľa svojvoľného posúdenia správcovi dane (mestu Košice) ako tomu, kto bol príslušný podľa právneho stavu zapísaného v katastri ku dňu 01.01.2011.

15. Podľa názoru sťažovateľa sú závery v napadnutom rozsudku aj porušením právnej istoty, pretože správny súd rozhodol v rozpore s rozhodnutiami ďalších senátov Krajského súdu v Košiciach v obdobnej veci (sp. zn. 6S/21/2017 a 7S/21/2017).

16. Odôvodnenie rozsudku považoval za nezrozumiteľné, nemajúce oporu v predložených dôkazoch, nepresvedčivé a nedostatočné. Zopakoval, že zmena zápisu bola vykonaná pod č. Z 2935/2011 zo dňa 28.04.2011 a sťažovateľ nemôže byť postihovaný za nečinnosť orgánov, v prospech ktorých mala byť táto zmena v katastri nehnuteľností vykonaná. Taktiež nesúhlasil so závermi krajského súdu v súvislosti s jeho nedobromyseľnosťou, pretože takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Rozsudok krajského súdu považoval za nespravodlivý, v rozpore so zásadou zákazu dvojitého zdanenia.

17. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie pred kasačným súdom

18. Prejednávaná vec bola dňa 28.02.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 1S - sp. zn.: 6Sžfk/15/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdництва vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

20. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8S/17/2017 zo dňa 11.04.2019, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím mesta Košice o vyrubení dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie 2011 v sume 7.524,25 eura.

21. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovateľ nepodal daňové priznanie k dani z nehnuteľností za rok 2011 v jeho vlastníctve, zapísané na LV č. XXXX a predložil platobný výmer č. 272011 od obce Sokolany ako správcu dane, ktorým

mu bola vyrubená daň z nehnuteľností za rok 2011 v jeho vlastníctve zapísaných na LV č. XXXX, nachádzajúcich sa v kat. území obce Q., ktorú zaplatil.

22. Správca dane po vykonaní daňovej kontroly sťažovateľovi oznámil písomne dňa 25.06.2014 výšku dane z nehnuteľností za zdaňovacie obdobie 2011. Po prerokovaní protokolu o daňovej kontrole 03.11.2014 Mesto Košice ako správca dane vydalo dňa 04.11.2014 rozhodnutie č. B/2014/025515/B/2014/00226961-09, ktorým vyrubilo žalobcovi daň z nehnuteľnosti za rok 2011 v sume 7.524,25 eura.

23. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie. Žalovaný pri preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia správcu dane vychádzal i zo stanoviska Daňové riaditeľstva Slovenskej republiky, ktoré konštatovalo, že rozhodnutie Okresného úradu Košice-okolie, katastrálneho odboru č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20.06.2007, ktorým bola zmenená hranica medzi katastrálnymi územiami Q. a I. stratilo právoplatnosť nadobudnutím právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR č. II.ÚS/65/2010 zo dňa 27.10.2010, právoplatným dňa 08.11.2010. Žalovaný sa na základe tohto stotožnil so záverom, že došlo k obnove pôvodnej hranice medzi katastrálnymi územiami Q. a I. v prospech mesta Košice a ku 01.01.2011 sa správcom dane z nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu stalo mesto Košice. Rozhodnutie správcu dane žalovaný považoval za zákonné, a preto ho potvrdil.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

24. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o miestnych daniach miestnou daňou, ktorú môže uložiť obec je daň z nehnuteľností.

25. Podľa § 3 zákona o miestnych daniach zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/, b/, e/, f/ a h/ a poplatku uvedeného v § 2 ods. 2 je kalendárny rok.

26. Podľa § 18 ods. 2 veta prvá a druhá zákona o miestnych daniach na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa § 99 ods. 1 zákona o miestnych daniach správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a/ vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

28. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

29. Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačné jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

30. Podľa § 71 ods. 1, 2 a 3 katastrálneho zákona záväzné údaje katastra sa používajú najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na účely správy daní a poplatkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ochranu lesného pôdneho fondu, tvorbu a ochranu životného prostredia, hospodársku činnosť a na informačné systémy o nehnuteľnostiach. Záväzné údaje katastra slúžia ako podklad na písomné vyhotovenie verejných listín a iných listín. Údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená, sa nesmú používať.

31. Sťažovateľ vo všetkých štádiách konania v podstate tvrdil, že Ústavný súd SR nálezom nerozhodoval meritórne o priebehu hranice katastrálnych území, ale rozhodoval o porušení procesných práv mesta Košice. V zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona, ako i celkovej koncepcie katastra nehnuteľností však hodnovernosť údajov katastra je vyvrátená až vtedy, keď sa preukáže opak týchto zapísaných údajov. Hoci dňom právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR sa rozhodnutie správy katastra stalo opäť neprávoplatným, nemožno dôvodiť,

že by od toho dňa bolo zároveň preukázané, že zdaňované nehnuteľnosti nepatria do katastrálneho územia Q.. Záväzným údajom katastra ku dňu 01.01.2011 bol zápis zdaňovaných nehnuteľností do katastrálneho územia Q.. Túto právnu argumentáciu považuje kasačný súd za správnu a vyplývajúcu z citovaných ustanovení zákona.

32. Kasačný súd konštatuje, že obdobná vec týkajúca sa totožného skutkového aj právneho stavu bola predmetom rozhodovania na kasačnom súde pod sp. zn. 1Sžfk/32/2018 zo dňa 13.09.2019 a sp. zn. 2 Sžfk/22/2019 zo dňa 28.04.2021 s tým rozdielom, že kasačnú sťažnosť podával žalovaný voči rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, ktorý vo výrokoch rozsudkov sp.zn. 6S/21/2017 a sp.zn. 7S/21/2017 zrušoval rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky spolu s platobným výmerom mesta Košice a vracal vec žalovanému na ďalšie konanie.

33. Povinnosťou všetkých orgánov štátnej moci je svojou činnosťou naplňovať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je i právna istota, a s princípom právnej istoty v rozhodovacej činnosti súdov korešponduje potom i zásada rozhodovania súdov v obdobných veciach rovnakým spôsobom. Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ustanovenia § 464 ods. 1 SSP podľa ktorého: „Ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.“

34. Najvyšší správny súd využívajúc ustanovenie § 464 ods. 1 SSP odkazuje na právne posúdenie veci v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžfk/32/2018 zo dňa 13.09.2019 a sp.zn. 2 Sžfk/22/2019 zo dňa 28.04.2021, konštatujúc:

35. Sťažovateľ [pozn. v danej veci žalovaný] vo všetkých štádiách konania v podstate tvrdil, že napriek tomu, že ku dňu 01.01.2011 sa podľa údajov katastra zdaňované pozemky nachádzali v k. ú. Q., nemalo sa vychádzať z údajov katastra, pretože ich hodnovernosť bola podľa neho vyvrátená tým, že v dôsledku účinkov Nálezu Ústavného súdu prestalo byť právoplatné Rozhodnutie Správy katastra (v spojení s nadväzujúcimi rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu). Ako však výstižne argumentoval žalobca a aj krajský súd, Ústavný súd nerozhodoval meritórne o priebehu hranice katastrálnych území, ale rozhodoval o porušení procesných práv Mesta Košice. V zmysle § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona,

ako i celkovej koncepcie katastra nehnuteľností však hodnovernosť údajov katastra je vyvrátená až vtedy, keď sa preukáže opak týchto zapísaných údajov. A tak, hoci nepochybne dňom právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu sa Rozhodnutie Správy katastra stalo opäť neprávoplatným, nemožno zo známych skutkových a právnych okolností dovodiť, že by od toho dňa bolo zároveň preukázané, že zdaňované nehnuteľnosti nepatria do k. ú. Q.. Ani fakt, že Rozhodnutie Správy katastra, na základe ktorého bol vykonaný záznam v roku 2009 (v prospech Obce Sokolany), stratilo právoplatnosť, nemal vplyv na to, že záväzným údajom katastra ku dňu 01.01.2011 bol zápis zdaňovaných nehnuteľností do k. ú. Q..

36. Pokiaľ sťažovateľ [pozn. v danej veci žalovaný] namietal, že krajský súd de facto rešpektoval v tom čase už neprávoplatné Rozhodnutie Správy katastra, mylí sa. Krajský súd rešpektoval údaje katastra ku dňu 01.01.2011, pričom abstrahoval od toho, na základe čoho a akým procesom sa tieto údaje do katastra zapísali; zároveň absentovalo rozhodnutie, ktorým by bol takto zapísaný údaj vyvrátený, teda dôkaz o nesprávnosti zapísaného údaju. Tento postup krajského súdu bol správny a vyplýva aj citovaných ustanovení zákona.

37. Pre posúdenie veci je irelevantným právnym problémom, či v dôsledku účinkov Nálezu Ústavného súdu mala byť podľa zákona (záznamom) vykonaná zmena zápisu v katastri alebo nie, a kedy táto zmena mala byť vykonaná.

38. Rovnako aj z hľadiska účelu právnej úpravy katastra nehnuteľností (zvlášť ustanovení o záväznosti a hodnovernosti), ako i požiadavky právnej istoty v daňových veciach, kasačný súd nepochybuje o správnosti právneho názoru a rozhodnutia krajského súdu, keď za rozhodujúce pre vyrubenie dane ako i pre určenie správcu dane považoval údaje zapísané v katastri nehnuteľností ku dňu 01.01.2011. Za rozporné so zákonom teda považoval prvostupňové rozhodnutie i preskúmané rozhodnutie, ktoré vychádzali z neochvejného (no nepodloženého) presvedčenia konajúcich úradov, že zdaňované nehnuteľnosti k onomu dňu patrili

do k. ú. I. a teda nachádzali sa v Meste Košice. Pre rozhodovanie oboch správnych orgánov totiž boli záväzné údaje katastra, pretože tie neboli vyvrátené dôkazom o opaku. Strata právoplatnosti Rozhodnutia Správy katastra totiž sama osebe nemá účinky opačného rozhodnutia.

39. Kasačný súd sa nebude na tomto mieste venovať sporom o výklad obsahu tradičného pojmu materiálna publicita katastra a správnosť jeho použitia na aktuálnu právnu úpravu, čo sa stalo medzi stranami v konaní o kasačnej sťažnosti sporným. Rovnaký postoj zaujíma kasačný súd k náznakom sporu o záväznosť súdneho rozhodnutia (najmä rozhodnutia ústavného súdu). Pre rozhodnutie vo veci totiž postačuje vyššie poskytnutý výklad, podľa ktorého pre určenie správcu dane a ostatných pre daňové veci rozhodujúcich skutočností sú záväzné údaje zapísané v katastri, ak nie je preukázaný opak; v prejednávanej veci nijakým rozhodnutím do dňa 01.01.2011 nebolo meritórne (ani len neprávoplatne) rozhodnuté

o tom, že údaj katastra (o identite katastrálneho územia) je nesprávny.

40. S týmito úvahami potom čiastočne súvisí druhý okruh argumentov sťažovateľa, ktorý spochybňoval záver krajského súdu o relevancii odvedenia dane Obci Sokolany zo strany žalobcu. Kasačný súd opäť zdôrazňuje dôležitosť hodnoty právnej istoty v daňových veciach, ktorá sa v obdobných situáciách, ako je súdená vec, prejavuje nielen v podobe zásadnej nezmeniteľnosti a záväznosti právoplatných rozhodnutí (rozhodnutie Obce Sokolany),

ale aj v daňových veciach významnou požiadavkou na rozpoznateľnosť či predvídateľnosť povinností daňového subjektu. Žalobca mal právo (a vlastne aj povinnosť) vychádzať pri podávaní daňového priznania zo záväzných údajov katastra, pokiaľ neboli relevantným spôsobom vyvrátené. Za takéto vyvrátenie nepochybne nemožno považovať výzvu na podanie daňového priznania Mestom Košice, v ktorej sa odkazovalo na Nález Ústavného súdu (kasačný súd poznamenáva, že rovnakú výzvu Mesto Košice adresovalo žalovanému aj vo vzťahu k zdaňovacím obdobiam rokov 2009 a 2010). Nie je namieste ani vyčítať žalobcovi, že nepodal opravný prostriedok proti platobnému výmeru Obce Sokolany, pokiaľ bol uzročený so svojou daňovou povinnosťou, navyše pri vynaložení primeranej obozretnosti. Kasačný súd poznamenáva, že nie je možné od daňového subjektu očakávať, že bude osobitne zisťovať

ešte aj to, na základe akého právneho titulu a akým právnym postupom boli do katastra zapísané štandardné údaje o tom, v ktorom katastrálnom území sa nachádza jeho nehnuteľnosť, a prípadne sa potom zaoberať otázkou, aký postup zvolí príslušný katastrálny orgán po strate právoplatnosti tohto titulu.

41. Napokon sťažovateľ namietal proti poukazovaniu krajského súdu na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011, tvrdiac, že išlo o mierne odlišný skutkový stav. V uvedenom prípade síce išlo o odlišný skutkový stav, ale vtedy Najvyšší súd trval na záväznosti údajov katastra na daňové účely dokonca aj v prípade rozporu zapísaných údajov s verejnými listinami (právoplatnými rozhodnutiami). V súdenom prípade však nebol preukázaný ani len rozpor medzi verejnou listinou existujúcou k 01.01.2011 a zapísanými údajmi katastra.“

42. Z vyššie uvedených dôvodov vzhliadol kasačný súd ako dôvodnú námietku sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci.

43. Kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, pričom krajský súd žalobu zamietol, a preto rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 2 SSP.

44. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces na pojednávaní pred krajským súdom kasačný súd uvádza, že po vyjadrení žalovaného bol daný priestor predsedom senátu na vyjadrenie, ktorú možnosť sťažovateľ nevyužil.

45. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.